

Ecz. Ahmet Azazi

MEKANINIZ CENNET OLSUN

Trabzonlu Temel, Kayserili Ökkeş ve Diyarbakırlı Veysi hakkın rahmetine kavuşuyor. Ebedi yolculukta prosedürler işlemeye başlıyor. Sorgucu melek bunların defterlerini dürüyor. Sonuç neyse ki çok vahim değil, birkaç küçük günah. Karar; 100'er YTL yatırırlarsa cennete gidecekler. Temel 100 YTL'yi hemen veriyor, Kayserili % 50'ye anlaşmaya çalışıyor. Sıra bizim Veysi'ye geliyor. Melek soruyor;

- Diyarbakırlı Veysi 100 YTL verersen cennete gideceksin ne diyorsun? Cevap;
- Ma ne verecem devlet versin..

Son dönemlerde oldukça prim yapan bu fıkra üzerine yazımı oluşturmaya çalışacağım çünkü bu fıkra ve bu fıkraya verilen tepkiler Diyarbakırlının durumunu ve Diyarbakırlıya bakış açısını gösteriyor. Bu tepkilerden bazıları;

- ha ha ha abi çok komik ya adamlar harbiden tembel ve beleşçi
- bir başkası ;
- ne yapısın Diyarbakırlı, halkın çoğu aç perişan devlet yardım etmese kim yardım edecek.

Diğeri ;

- Yıllarca savaş ortamında yaşadık, köylerimiz yakıldı, yatırım yapılmadı devlet bize yardım etmek zorunda ...
- Böylesi de var ;
- Ya bunlar devlet düşmanı abi kapkaç bunlara da terör bunlarda sonra da devlet yardım etsin...

Fıkra, mekan ve konu işlenişi açısından her ne kadar abesle iştigal olsa da anlatılınca güldürmesi gerçeklik payındandır. Fıkradaki Diyarbakırlı Veysi yerine Muğlalı Erol ya da Sinoplu Ali başrolü oynasaydı aynı reytingi almazdı. Fıkralar tespitler sonucu çıkar. Bu fıkra da 'Diyarbakır insanının önemli bir bölümü devletin eline bakarak yaşıyor' tespitinin sonucu çıkmıştır. 500 000 Diyarbakırlının yeşilkart sahibi olması bu tespiti pekiştirmektedir.

Evet, bu kent fakirlikle yaşıyor kapkaçla yaşıyor terörle yaşıyor. Halkın önemli bir kısmı açlık sınırında. Bu durumun bir sürü nedeni var , siyasi boyutu da var tabi ama bir oda bülten yazısına sığmayacak kadar geniş, başka platformlarda işlenecek bir konu. Bu durum nasıl değişebilir, devletin eline bakmayan Diyarbakırlı bu durum için ne yapıyor bundan biraz bahsedelim.

Surlarla iç içe yaşayan surlar gibi harap Diyarbakır insanı yükünü alınca nedense surlardan olabildiğince uzaklaşıyor ve pek yaklaşmak istemiyor eski mekanına. Bu kentin sivil toplum örgütleri, doktorları, mühendisleri, eczacıları, ağaları, kodamanları bu fıkranın kahramanları için ne yapıyor. Tabi ki bunu ciddi bir sorun sayan hemşerilik ve insanlık duygusu gelişmiş Diyarbakırlılar var, elinden geldiğince çalışanlar var ama sizce bunlar çoğunlukta mı?

Geçen sayımızda bir meslektaşımız yaşam evinin kurulacağı müjdesini verdi. Türk Eczacılar Birliğini ve destek veren diğer kurumları kutlamak lazım bu gibi çalışmalar en azından sokakta yaşayan çocuklar için çare olacaktır. Bu kentin iyi niyetli insanları taşın altına elini koyarsa, işadamları devletin de desteği ile fabrikalar kurarsa Diyarbakır bu makus talihini aşacaktır. Veysi'ler daha güzel, yüksek bütçeli fıkralarda rol alabilecekler.

Bu arada cebinizin bir köşesinde her zaman 100 YTL bulunsun ne olur ne olmaz?